

У ФОКУСУ

СЕЛЕКЦИЈА
КАНДИДАТА
ЗА ОСНОВНИ КУРС
ЗА ПОДОФИЦИРЕ

Борба за ешарпу

8

15. март 2015.

Корак ка чину водника за већину професионалних војника могао би да значи прекретницу у каријери. Они који себе дугорочно виде у униформи Војске Србије рачунају на ту шансу и одлучни су да је приграбе. Колико је напора војник спреман да уложи како би постао подофицир наслутили смо посматрајући их у касарни „Војвода Живојин Мишић” у Ваљеву током провере кандидата за предстојеће усавршавање.

Када је десетар Данијел Ђорђевић, возач тенка у Центру за обуку Копнене војске у Пожаревцу, прошле године „пао” на селекцији за Основни подофицирски курс, његов живот нашао се на прекретници. Да ли наставити службу у својству професионалног војника или заувек скинути униформу и посветити се пољопривреди, послу којим се његова породица деценијама изузетно успешно бави? Љубав према тенку, овог пута, превагнула је над „Цон-Диром”, и Данијел је одлучио да не одустане од свог сна да постане водник Војске Србије. Скоро читаву годину подизао је ниво физичке припремљености и војностручних знања упоредо с редовним обавезама у јединици, које нису мале. Уз подршку старешина чете за обуку оклопних јединица и Батаљона за обуку, десетар Ђорђевић успео је да са још двојицом колега из Центра за обуку КоВ избори место на финалној селекцији кандидата за Основни курс за подофицире.

Ђорђевићев случај само је један од бројних примера упорности и жеље које професионални војници исказују када је реч о унапређењу професионалног статуса. Многи од њих препознали су усавршавање као једини начин да себи створе простор за успешну војну ка-

ријеру и зато не пропуштају прилику која им се указује.

Финиш селекције

Ваљевска касарна „Војвода Живојин Мишић” била је, од 9. до 11. марта, место где су се од најбољих професионалних војника у Војсци Србије бирали они који ће у марту бити упућени на Основни курс за подофицире. Од укупно 164 десетара који су у својим јединицама већ прошли ригорозне провере, њих 120 могло би да добије прилику да после 24 недеље курса и стажирања у јединицама добију чинове водника.

Потпуковник Радомир Александрић, председник Комисије за селекцију, каже да су у Ваљево дошли кандидати из свих организационих једи-

ница Министарства одбране и Војске Србије. Он истиче да су као предуслов за финалну селекцију кандидати и кандидаткиње, између осталог, морали имати најмање врло добру службену оцену стечену током најмање три године службе у статусу професионалног војника, беспрекоран психолошки и здравствени статус, мање од 35 година старости, најмање четврти степен стручне спреме, препоруку команданта и главног подофицира јединице из које долазе, успешно завршен лидерски курс, потврду да су оспособљени за све дужности у оквиру одељења, послуге, посаде или тима и, наравно, мотивацију за унапређењем професионалног статуса.

– Ово је финиш селекције која је почела већ у јануару. Док се у Команди за обуку завршавао формални део припрема за селекцију и Основни курс за подофицире, кандидати су у својим јединицама сво време припремани на основу јасно дефинисаних захтева и инструкција. Они који су упућени у Ваљево већ су „просејани кроз густо сито” – истиче Александрић.

Селекција се састоји из провере физичких способности и опште војних знања, топографије, тактичке, ватрене и стројеве обуке. По завршетку селекције кандидати се рангирају према успеху. Физичка провера, која је најзахтевнији сегмент селекције, обухвата: склекове, подизање трупа с тла – то јест трбушњаке, трчање на 2.400 метара и савладавање полигона

СПОРТИСТА СЕ НАДА ЧИНУ И ПРИНОВИ

Лакоћа с којом је десетар Никола Живаљевић савладао полигон пешадијских препрека за нешто више од минут и по наговестила је да није реч о „обичном” војнику. Прекаљени спортиста, кик-боксер и војни вишебојац један је од професионалних војника који траже своје место у класи полазника Основног курса за подофицире.

Никола је био један од војника који су служили у првој генерацији „добровољаца”. Од 2011. припадник је Центра за обуку везе и информатике, а лидерски курс је с успехом завршио у децембру 2013. године. Очекује да у наредних неколико месеци постане отац и да, уколико му се укаже прилика, стекне и први старешински чин. Уколико му то пође за руком, за Николи Живаљевића 2015. могла би бити изузетно успешна година.

Пошћуковник Радомир Александрић са члановима Комисије за селекцију

пешадијских препрека, али само за кандидате млађе од 32 године. Општа војна знања проверавају се на тесту, а сваки кандидат дужан је да пред тимом испитивача практично положи одређене нормиране радње. Поред тога, комисија детаљно прегледа персоналну документацију свих професионалних војника пре прављења коначне листе и „подвлачења црте“.

– Комисија је строга у поштовању критеријума и резултати свих кандидата су транспарентни. Не дозвољавамо да ишта баца сенку на нашу непристрасност. Овде, на полигону пешадијских препрека свако може измерити време за које његов колега прелази стазу. Професори физичке обуке прате сваки корак и инсистирају да се свака препрека прелази пра-

вилно. Само најбољи ће проћи – јасан је Александрић.

Љовек као главни ресурс

Током 2015. године, у Центру за усавршавање подофицира Команде за обуку у Панчеву требало би да се организује курс за 240 најбољих професионалних војника, како би се јединице Војске Србије попуниле квалитетним подофицирским кадром. У марту курс ће похађати класа родова Војске Србије, док ће у јуну, како је планирано, на усавршавање припадници служби и евентуално понеки родовац, уколико се укаже потреба.

Такав начин избора и усавршавања подофицира, сматра заставник прве класе Дејан Агочевић, главни подофицир Команде за обуку, пружа добре могућности ако се буде доследан и строг у захтевима према кандидатима.

– Од колега главних и првих подофицира у јединицама, када је реч о избору кандидата за усавршавање,

ЈЕДИНА УНИФОРМА У ПОРОДИЦИ

Премда нико у породици десетара Јелене Арсић из Ниша није био професионално војно лице, она одлучно граби тим путем. Двадесетшестогодишња припадница Мешовите артиљеријске бригаде ступила је у редове Војске Србије 2009. године и од тада је на дужности радио-телепринтеристе у воду везе Командног батаљона.

– Желим да postanем водник службе телекомуникација. Заволела сам тај посао и пронашла се у њему – каже Јелена, супруга војног службеника и мајка четворогодишњег дечака. Она додаје да породица има разумевања за специфичности њеног посла и да без њихове подршке не би истрајала на том путу.

захтевао сам да одлуке базирају на познавању људи и континуираном праћењу рада. Човек је ресурс број један, како је рекао и начелник Генералштаба, и према појединцу, војнику, подофициру морамо се тако и односити. Важно је перманентно спроводити контроле, тестирања, знати могућности и капацитете свих припадника, најбоље усмеравати, оне слабије кориговати, подстицати, захтевати од њих да безусловно задовоље критеријуме – сматра заставник Агочевић.

*Заставник прве класе
Дејан Агочевић*

Главни подофицир Команде за обуку каже да је на његов предлог командант Команде издао наређење о формирању специјалног тима инструктора који обилази јединице у тој оперативној целини и проверава ниво индивидуалне оспособлености подофицира и војника. Проверавају се опште војна знања, али и она специфична, везане за сваку формацијску дужност.

Заставник Агочевић осврнуо се и на прошлогодишњу селекцију за Курс за подофицире на коме много кандидата није задовољило критеријуме, нарочито када је реч о физичкој провери.

– Били смо изричити. Није било спуштања стандарда. Ко није задовољно, није послат на курс. Било је ту неозбиљности самих кандидата који се нису довољно припремили, али је било и неких објективних разлога за-

Десеџар Никола Живаљевић на полигону пешадијских прејрека

Десеџар Данијел Ђорђевић

што појединци нису могли да испуне захтеве. Овај пут је другачије. Момци и девојке су знатно боље припремљени, јасно се види колико желе да по-

стигну циљ. Многи који су нису задовољили стандарде прошле године, овај пут постизали су одличне резултате – каже Агочевић.

Један од таквих је и десетар Ђорђевић, који је прошле године имао прилично слаб резултат на физичкој провери, да би у Ваљево уписао максималан број бодова из неколико дисциплина.

– Знао сам да нема другог начина него да вежбам и припремам се. До сада сам прошао све елементе селекције. Остаје тест. Учио сам, трудио се. Искусније старешине су ми помагале. Надам се да ћу у марту бити један од полазника Основног курса за подофицире. Мислим да овде многи момци и девојке то заслужују – каже Ђорђевић. ■

Александар ПЕТРОВИЋ
Снимко Јово МАМУЛА